

РЕШЕНИЕ

№ 6357

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7126** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение 13.03.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав по НАХД № 13887/2019г. е потвърдено Наказателно постановление № 69/23.05.2019г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, на основание чл.228, ал.1 т.4, б.“в“, във вр. с чл.335, вр. чл.336 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ за нарушение по чл.228, ал.1 т.4, б.“в“ с.з.

Решението е обжалвано от санкционираното дружество като с доводи за неправилно приложение на закона, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание се иска отмяната му и вместо това отмяна на потвърденото с него наказателно постановление /НП/ като незаконосъобразно издадено. Твърди се още и че нарушението представлява маловажен случай по см. на чл.28 ЗАНН. На първо място не била спазена процедурата за съставяне/издаване на АУАН и НП като те освен това не отговаряли на изискванията за съдържание като се препраща към съображенията, изложени във въззивната жалба. Нарушение въобще липсвало, а ако такова било извършено то представлявало маловажен случай, тъй като не бил налице сключен договор, а

последният бил едностранно прекратен от абоната, който не пожелал включване и върнал служителите на дружеството – касатор. На последно място се твърди, че процесното НП е издадено в нарушение на чл.17 ЗАНН, тъй като за същото нарушение е издадено НП № 70/23.05.2019г.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се представлява. Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по касационната жалба. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 18.12.2018г. потребителят К. М. отишъл в офис на санкционираното дружество и подписал договор, по силата на който на потребителя следва да бъде предоставена услуга аналогова и дигитална кабелна телевизия, и интернет. В точка 2 на договора било записано, че същият подлежи на прекратяване при условията и реда на общите условия. В същия договор – в т. 5, било посочено, че договорът влиза в сила от по-късната от следните дати: датата на подписването му или датата на свързване на абоната към електронно съобщителната мрежа на оператора.

В процесния случай абонатът не е бил присъединен към мрежата на оператора, защото когато е бил посетен от техниците на [фирма] същият е отказал да бъде свързан и е отпратил техниците, защото вече имал предоставена услуга от друг доставчик. Единствено бил подписан приемо-предавателен протокол за това, че на М. се предоставя един приемник, т.нар. устройство – бокс Медия център M8S pro L, защото той го е заплатил при подписването на договора на 18.12.2018г.

Впоследствие бил подаден сигнал до КРС, вследствие на което била извършена проверка. Служителите на КРС установили, че договорът, подписан между страните, не съдържа информация за неустойки и обезщетения, свързани с прекратяване на договора, включена в общите условия.

Затова на дружеството жалбоподател бил съставен АУАН с № С-054/08.04.2019г., с който на [фирма] е вменено извършено нарушение на чл.228, ал.1, т.4, б.,в“ ЗЕС, въз основа на който е издадено обжалваното НП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът е обосновал извод за законосъобразност на НП като е приел, че с оглед съдържанието на сочената за нарушена правна норма и фактите по делото, от обективна страна безспорно е доказано извършването на административно нарушение, тъй като договорът не съдържа изискуемото от закона съдържание, а именно неустойки и обезщетения, свързани с прекратяването му. Съдът е приел, че препратката към общите условия не изключва извършването на нарушението, защото законът ясно е посочил, че самият договор следва да има минимум съдържание, сред което и посочените обстоятелства - неустойки и обезщетения, свързани с прекратяване на договора.

Изложени са и съображения защо процесното нарушение не съставлява маловажен

случай по см. на чл.28 ЗАНН - тъй като то е с типичната обществена опасност за вида си и с нищо не разкрива по-ниска степен на засягане на обществените отношения, които нормата на чл.228, ал.1, т.4, б.,в“ ЗЕС регулира.

По възражението във въззивната жалба, че договорът не бил породил правно действие, съдът е мотивирал, че това е обстоятелство, което няма значение за правилното решаване на делото, защото влизането в сила изобщо не е част от състава на нарушението и то е ирелевантно обстоятелство, защото в случая е важно съдържанието на договора, който е предоставен на абоната за подпис. Няма значение дали този договор ще влезе в сила и кога ще се случи това.

По отношение размера на наложеното наказание, съдът е посочил, че същото е наложено в минималния размер, поради което се явява законосъобразно.

При извършената проверка на оспорения акт по чл.218 АПК съдът намира, че решението е валидно, допустимо и правилно – постановено в съответствие с приложимите материални норми.

Разпоредбата на чл.228, ал.1 ЗЕС регламентира минималното съдържание на индивидуалния договор за предоставяне на електронни съобщителни услуги като според б.“в“ следва да съдържа информация за неустойки и обезщетения, свързани с прекратяване на договора, включително възстановяване на направени разходи по отношение на крайни електронни съобщителни устройства. В процесния случай тази информация не се съдържа в предоставения от санкционираното дружество на потребителя М. договор, с оглед и което изводът за осъществено нарушение на посочената императивна по своя характер разпоредба, е правилен. Правилен е прието от решаващия съд, че влизането в сила на договора е обстоятелство, което не е сред съставомерните признаци на нарушението и е извън предмета на доказване, достатъчен е фактът на предоставяне от дружеството на потребителя на договор, който има съдържание, неотговарящо на минимално предвиденото от закона.

Правилни са изводите за неприложимост на чл.28 ЗАНН към конкретното нарушение, поради което мотивите на съда не следва да бъдат преповтаряни.

Неоснователно намира съдът възражението за явна несправедливост на наложеното наказание, основание за касационно оспорване по чл.348, ал.1, т.3 вр. ал.5, т.1 НПК. Разпоредбата на чл.335 ЗЕС гласи, че за нарушение на този закон и на издадените въз основа на него актове, за което не е предвидено друго наказание, се налага глоба в размер от 500 до 5000 лв. като според чл.336 ЗЕС, когато нарушението по чл.335 е извършено от юридическо лице се налагат имуществени санкции в размерите на предвидените глоби. В случая с процесното НП е наложена имуществена санкция в предвидения от закона минимум в размер на 500 лева, поради което и наложеното наказание не се явява явно несправедливо, съответства на обществената опасност на деянието, на обстоятелства, при които е извършено, както и на целите по чл.12 ЗАНН, вр. чл.36 НК.

Неоснователно намира касационната инстанция и оплакването за налагане на процесното наказание при нарушение на принципа по чл.17 ЗАНН, тъй като с издаденото НП № 70/23.05.2019г. е санкционирано друго нарушение по чл.228, ал.1, т.4 ЗЕС, различно от процесното.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на касатора разноси не се следват.
Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 13.03.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав по НАХД № 13887/2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.